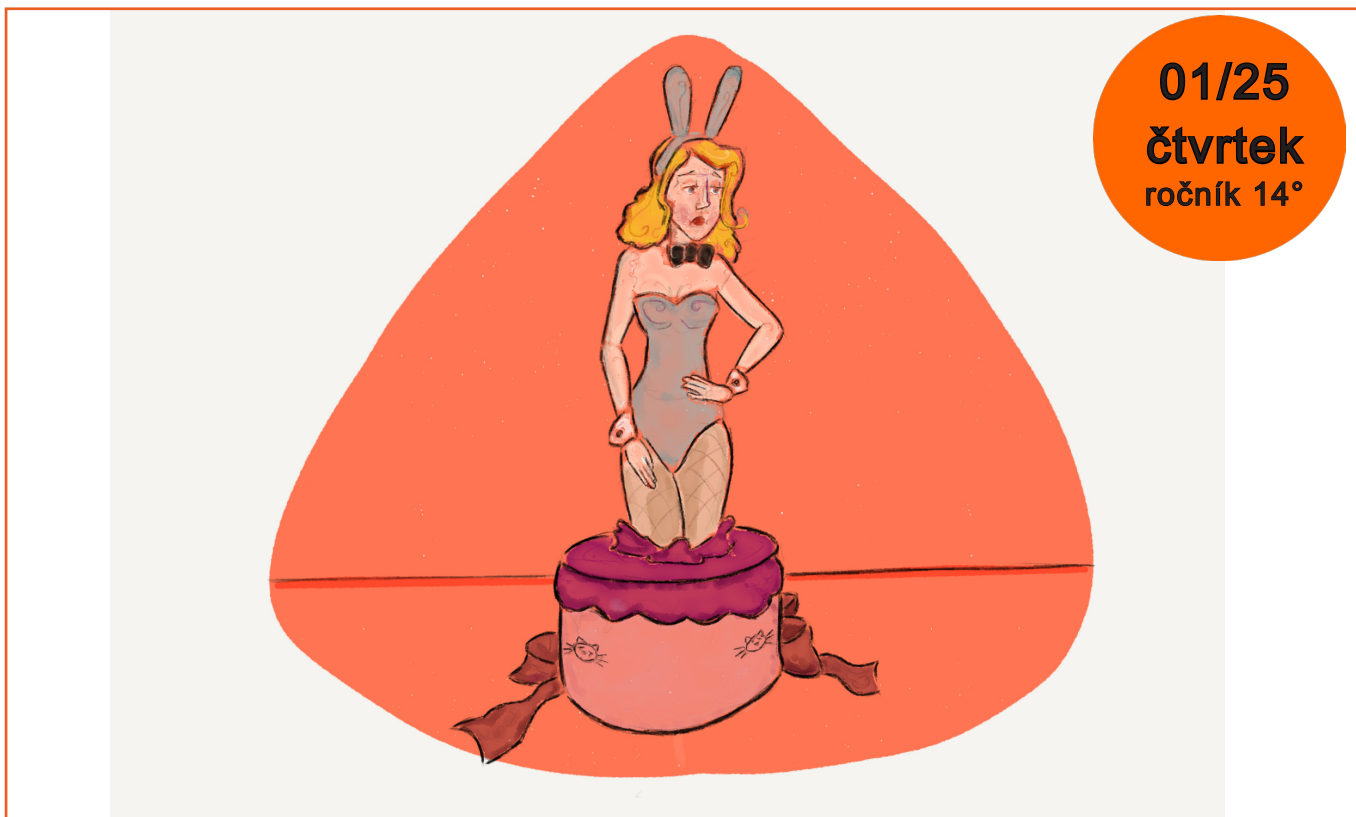

Divadelní Koječák

aneb Tenkrát na Divadelním Koječákově...

01/25
čtvrtek
ročník 14°

...u čeho budou Divadelní Koječáci ten(to)krát:

10.00 / Malá scéna ZUŠ Zlín: STRAŠIDLO CANTERVILLSKÉ

16.00 / Spurníkův OS Sokola Litovel: CO S NÁMI TEĎ BUDE?

20.00 / K.V.A.S. Karviná: VE STÁTNÍM ZÁJMU

DENÍČEK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Krize třetího dne letos nastala hned první den přehlídky. Šlo to poznat tak, že Svača pozdravila větou, kterou normálně slyšíme až v průběhu: „My nemáme nic do Koječáka!“

- Ze začátku to vypadalo, že Koječák letos nebude mít žádné redaktory, a tak jsme se dohodli, že konečně vynecháme rozhovory s diváky a herci po představení, které jsou z nějakého důvodu každý rok téměř totožné, i když je vždy dělají jiní lidé. Svača tuto změnu sice odsouhlasila, ale přestože v Kojetíně zavedla novou tradici vodění medvěda, tak je v jádru neskutečně konzervativní a vynaložila veškeré úsilí na to, aby se redaktoři našli, a tudíž jakákoliv změna ve struktuře časopisu je mission impossible.

- Zpoplatnili nám internet, možná budeme muset zpoplatnit Koječáka.

- Psal Vlast'a Hovorka, že nám s Ladou uvaří guláš, ale že na přehlídku nehodlají přijít, protože pak budou muset odpočívat u babičky. No, jak chcete, my jsme hlavně zvědaví, jak se k nám ten guláš dostane.

- Stréc Milan měl v úterý zase narozeniny.

- Shodli jsme se, že Divadelní Kojetín už je ve svých jednařiceti letech dost starý na to, aby se stal přehlídkou světové úrovně, srovnatelnou s přehlídkami amatérských divadel v zahraničí. Zkoušeli jsme se tedy poptat odborníků z řad amatérů, ale nikdo nevěděl, jak takové přehlídky v zahraničí vypadají. Takže bohužel přes všechnu snahu letos Divadelní Kojetín opět zůstane na takové úrovni, na jaké byl v předchozích třiceti letech. Jen je tedy změna, Svača hlásila, že letos můžeme tisknout na barevné kopírce.

- Ptali jsme se Milana, jestli nemá nějaké zajímavé novinky, o kterých bychom mohli napsat, ale překvapivě z něho vycházela samá sexuálně zabarvená prohlášení, která se vůbec nedají v časopise publikovat. Říkal například: „Stříkej to do mě vařící třímetrovou hadicí.“ Nebo: „Nemusí stát, hlavně když pevně visí.“ To prý říkal Pavel Hurych z vlastní zkušenosti, když se ve vestibulu snažil postavit reklamní banner konkurenčního časopisu Divadelník.cz.

- Maruška Němečková před slavnostním zahájením tvrdila, že neví o tom, že letos bude ředitelkou přehlídky jako v předešlých dvou letech.

- Laďa spletl omáčky a naložil Milanovi do auta cizrnovou, což je prý nějaký hnus, místo normální omáčky s hrachem, pro kterou se Milan musel vracet.

- Před zahajovacím představením divadla z Ořechova přišla do kanceláře Emilka z Křenovic a velmi se divila: „Pane-

bože, jich tam tolik hraje?“ – Svača: „Jo, dvacet.“

- Milanovi prý dobře jede zánovní auto, které loni zakoupil od prodejce z Přerova. Svača ale namítala, že si nemyslí, že by to auto dobře jelo, protože Milan měl nedávno tři týdny půjčené pracovní auto. Milan: „Byly to jenom dva týdny a jenom proto, že sem nemohl sehnat opraváře, keré by to auto uměl spravit!“

- Milan před zahájením řešil záhadu: „Nemáme rohlíky do párků v rohlíku. Je tam devět rohlíků. Třicet rohlíků že by se zežralo? To je divný.“ Nakonec se zmizelé rohlíky nenašly a pro nové do Tesca musela jet Mirka. Od vstupenek až do Kroměříže.

- Večer chtěl stréc Milan v dobré víře napravit náš omyl z minulých ročníků, kdy jsme do rubriky „představení poroty“ opakovaně chybně psali, že Vladimír Fekar pochází z Bezměrova. Na slavnostním zahájení proto stréc Milan uvedl, že Vladimír Fekar pochází z Gottwaldova, a aby si to diváci zapamatovali, tak to ještě zopakoval. Moc se to nesetkalo s úspěchem.

- Po zahájení ještě přišla stížnost, že bychom měli něco udělat s tím vedrem v sále. My za to ale nemůžeme, opravdu vypínáme topení, kdy se dá, abychom ušetřili, ale když si každý druhý divák dá na baru dvě deci vína a slivovici a pak si sedne do sálu, tak to abychom řešili nějakým zavlažovacím systémem. Nově zrekonstruovaná klimatizace totiž hrozně hučí a diváci si minule stěžovali, že nešly slyšet dialogy.

- Závěr prvního slavnostního dne přehlídky vypadal tak, že stréc Milan každému vykládal, že už chce jít domů, protože ještě musí podojit kravku.

CITÁT DNE

"NEMUSÍ STÁT, HLAVNĚ KDYŽ PEVNĚ VISÍ."

Pavel Hurych

KOJEČÁKOVA CHVILKA S (NÁ)PO(J)EM

ŠLA BY BABA DO DIVADLA, NEMÁ V HUBĚ ZUBŮ.
RÁDA BY SE ŘECHTALA, MUSÍ DRŽET HUBU!

POCTA DOKTORU ŘEZÁČOVI

Na tomto čestném místě by chtěl Divadelní Koječák uctít památku pana doktora Františka Řezáče, který nás bohužel v minulém roce opustil. Pan doktor PhDr. Řezáč byl pro náš časopis důležitou osobou, nejvěrnějším čtenářem, který jej od samého začátku vždy poctivě přečetl od první do poslední stránky a přitom si jako jediný za celé ty ročníky nestěžoval na obsah. Sbíral všechna čísla a znal lépe než my sami Koječákovy reálie a o čem tento časopis je. Byl to právě doktor Řezáč, který vymyslel definici Divadelního Koječáka. Jednou tak přišel do redakce a povídá: „Musím vám říct, že včerejší číslo bylo zase perfektní. Já už vím, co Koječák je. Divadelní Koječák je vlastně takový

nekorektní společensko-kulturně-satiricko-kritický undergroundový bulletin přehlídky Divadelní Kojetín.“

My Vám, pane doktore, za všechno děkujeme a posíláme pozdravy z letošního Divadelního Kojetína! ♥

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Vodník Česílko

Soubor: Divadlo Scéna Zlín

Autor: Václav Čtvrtek

Režie: Michal Sopuch

Ve středu 12. března 2025 ožil v kojetínském kulturním domě pohádkový svět díky představení Vodník Česílko v podání zlínského divadla Scéna. Pohádka, určená dětem z mateřských škol a žákům prvního stupně základních škol, přinesla nejen skvělou zábavu, ale také kouzelnou atmosféru podpořenou světelnými efekty a mlhou rozprostírající se po celém sále.

Děti si užívaly barevné kostýmy, krásnou hudbu a interaktivní prvky, které je vtáhly do děje. Nadšení neskrývaly ani v krátkých rozhovorech po představení. Nejvíce se jim líbil sám vodník Česílko, kterého si oblíbily pro jeho laskavost a písničky.

I učitelé byli převážně spokojeni s představením. „Líbil se mi děj pohádky a herecké výkony,“ pochvalovala si jedna z učitelek. Většina z nich by se na podobné představení ráda vrátila.

Herci ze zlínského divadla přiznali, že představení zkoušeli asi měsíc a půl, přičemž nejvíce času zabrala hra na ukulele. Radostné reakce dětí tvůrce nadchly: „Krásně reagovaly, fandily Česílkovi a poznaly záporáka knížepána,“ prozradili.

Zlínská scéna mezitím uvedla i novou pohádku O čertovi v režii Janky Ryšánek Schmiedtové, ale na další premiéru si diváci zatím musí počkat. A jaká je rada pro ty, kdo by se chtěli stát herci? „Deset procent talentu, devadesát procent dřiny. A hlavně to člověk musí milovat,“ vzkazují herci všem budoucím hercům.

KUKNĚTE NA DIVADELNÍK

DIVADELNÍK.CZ

Kukátko do světa amatérského divadla

Aktuality – Rozhovory – Speciální rubriky

www.divadelnik.cz

redakce@divadelnik.cz

Sledujte nás i na Facebooku — [@divadelnikcz](https://www.facebook.com/divadelnikcz)

PŘÍRODA NAŠÍ VLASTI

Výstava fotoobrazů Moniky Jaškové ve vestibulu Sokolovny

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Převýborná historie o benátském kupci aneb Kabaret karneval...

Soubor: Ořechovské divadlo

Autor: Vlastimil Peška

Režie: Vlastimil Peška

Kupec Benátský kabaretní formou

Ořechovští nezaprou jednotný styl. Roky rokocí opírají se o rukopis režijní poetiky principála Vlastíka Pešky, který miluje divadlo lidové, divadlo se zpěvy, divadlo přímočaré s jistou mírou naivity a hravosti. Kupce benátského si Vlastík Peška ozkoušel prvně v Radosti, a to se značným úspěchem především u obecnstva, neboť hra byla ověněna Cenou THÁLIE ČESKÉHO DIVADLA 1999/2000 za nejlepší inscenaci přehlídky profesionálních souborů divadel České republiky v anketě diváků.

Pro Ořechovské tuto svou hru oprášil, v poslední době rád sahá častěji takto po textech již sebou samým prověřených, ozkoušených, kterým může dát trochu pozměněnou podobu díky jinému obsazení, jiným lidem, jinému scénografovi, ale přitom se může o již dávno objevené opřít jako o jistotu pevnou, že to kdysi fungovalo. Ostatně proč ne.

Titul má tato komedie poněkud květnatý: Převýborná komedie o benátském kupci. Žánrově vymezil si Vlastík Peška komedii jako kabaret a anoncuje, že se nechal inspirovat duchem doby – poetikou – s hudbou s příchutí „ježkáren“ jako z Osvobozeného divadla Voskovce a Weriha. Přitom Benátky jako místo dění a přístup k postavám, prostředí italské i zkušenost s Goldonim nezaprou lidové divadlo inspirované komedií dell'arte. Do toho žánrového rozstřelu vstupuje pak ještě film a filmová poetika, kam se vydává i v jedné kabaretní scéně. A úvodní situace s umíráním hraběnky Solaniové je zase taková rakvičkárna.

Vlastík Peška vymyslel si do komedie postavu jakéhosi dábla našeptávače, který usměřňuje nastavení všech postav, že o peníze, prachy, majetky, výhodné sňatky jde především, že pro tuhle touhu konají všechny postavy – je to dozajista pohádkový motiv, který však v něčem mění nastavení postav – ty jakoby nejednaly zcela ze své vůle, vystaveny pokušení jsou tak trochu řízeny shůry.

Z Kupce benátského Shakespearova uchovává Peška všechny základní a klíčové motivy, po motivacích postav se v kabaretu příliš neptá, spíše situace jen tak ukazuje a zdivadelňuje, například loutkářským rozehráváním scény soudy, rozezpívá je, roztančí v rytmu jazzovém či charlestonovém či až muzikálovém, doplní je gagy tu lepšími, tu

košilatými, tu nekorektním pohledem na židy, křesťany, Syřany či Němce. V nadsázce kabaretu je to všechno možné. V balábile výjevu příběh se tak trochu ztrácí, ač nás dějem provádějí opovědníci, ač se snaží napojit publikum na příběh kupce benátského, přesto jádro příběhu zůstává jaksí nevyložené, neakcentované, jen jako příležitost k hravému uchopení.

V inscenaci se mísí několik typů herectví, herectví nonšalantních bardů, jimiž jsou samotný Vlastík Peška v roli Žida Shylocka a Karel Hegner v roli Opovědníka a byznysmena Antonia, dominantní, až goldoniovsky výbušné pojetí Shylockovy dcery Jessicy. Energické holčičí křepčení Kateřiny Chmelové (Porcie) a Venduly Kubešové (Nerissa a opovědnice) nebo například pohádkově ultlé uchopení Emira Fajšlla v podání Jiřího Sekaniny nebo neposedné vrabčácky skákové herectví barda souboru Jaroslava Lorence v roli ženicha Vrabčáka. Energie velká převládá, působí do jisté míry spíše neuspořádaně, ačkoliv Peškovy režie mají zpravidla až železný vnitřní řád. A kupodivu, i přes obrovskou energii, s níž soubor ke kabaretu přistupuje, jako by v Kojetíně před sebou valili ořechovští balvan, nedařilo se hercům prolomit komunikaci s divákem, získat si ho naplno na svou stranu. Pro svou hru a hravost.

Možná za to může samotné téma, samotný příběh hry o Židu Shylockovi, možná slabší orientace v příběhu, možná dojem nedotaženosti, možná jiný prostor, než na jaký jsou z Ořechova zvyklí, možná to dlouhé čekání na začátek. Kdoví. Fluidum propojení jeviště s hledištěm se však rozhodně nedostavilo v takové míře, jak by si obě strany přály. Snad jim to vyjde na příští štaci více podle jejich představ.

Vladimír Fekar

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Ivana Černá, Vendula Kubešová,
Karel Růžička

Jaký je to pocit zahajovat divadelní festival?

Ivana: U vás je to vždycky moc krásné. Je fakt, že ten úvod byl velmi dlouhý na naše poměry, ale užili jsme si to.

Karel: Pro mě jakožto začínajícího herce je to skvělá zkušenost, samozřejmě tam hrála určitou roli nervozita, ale jsem rád, že jsme zde mohli zahájit festival.

Vendula: Určitě skvělé, krásná atmosféra jako vždycky v Kojetíně.

Hrálo se vám dnes dobře?

Ivana: Mně se hrálo dneska výborně, sice mě bolí zub, ale v pohodě.

Karel: Mně se taky hrálo na výbornou, hlavně díky skvělému kolektivu a ještě lepšímu publiku.

Vendula: Já mužů jen doplnit kolegu – když je skvělé obecenstvo, tak se vždycky hraje výborně.

Míváte při představení trému?

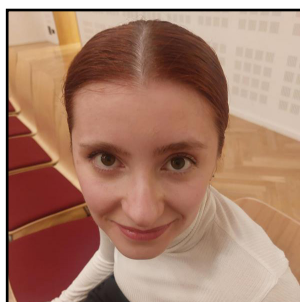
Ivana: Před premiérou vždycky. Pokud tam je hodně známých lidí, tak mám hroznou trému, ale když hrajeme někde v cizině, tak to není tak hrozné.

Karel: Trému mám, to má snad každý, ale snažím se s tím pracovat, ať už formou štamprle nebo jak mi babička vždycky radila – představ si všechny v trenkách.

Vendula: Já tedy trému po těch letech nemám, jen vždycky před premiérou, jinak už ne.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Jana Dostálíková

Co říkáte prvnímu soutěžnímu představení?

Přišlo mi celkem zdlouhavé a místy příliš hlasité... Byť se to v divadle cení, tohle bylo někdy až moc uječené.

A co byste řekla hereckým výkonům?

Ty se mi na druhou stranu líbily, všichni vypadali, že je hraní baví a byli se svými rolemi sžití.

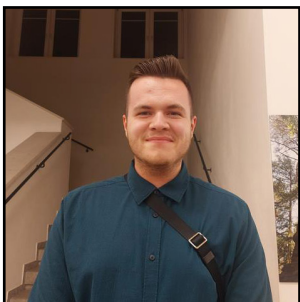
Herci prokládali představení zpěvem a písničkami, jak se vám líbily?

Ty se mi líbily asi nejvíc, v tomhle byli herci hodně sebraní. Písničky byly chytlavé.

Přijdete ještě na další představení?

Rozhodnopádně.

Arnošt Petružela

Co říkáte prvnímu soutěžnímu představení?

Mně osobně se to až tak nelíbilo, nijak mě to nenadchlo způsobem zpracování a nebyla v tom žádná zajímavost ani co se scénografie nebo kostýmů týče.

A výkony herců?

Byly taky slabší, ani jeden z nich mě nijak výrazně nezaujal.

Máte v plánu navštívit ještě další představení?

Ano, chtěl bych navštívit ještě další. Velice se mi líbí, že tady ten festival je, rád chodím na jednotlivá představení, protože každá ta hra je jiná a chci mít na konci přehled, jestli třeba některé mé názory sdílí i porota.

Růžena Koňárková

Co říkáte na první soutěžní představení?

Moc se mi to líbilo, bylo to úžasné, člověk se pobaví a přijde na jiné myšlenky. Je to něco jiného než v televizi, tam je pořád něco hrozného. Tohle bylo aspoň veselé.

A výkony herců?

Myslím, že byly dobré. Já herce vůbec obdivuju, že se to dokážou naučit.

Přijdete i na další představení?

Bohužel už jen zítra, o víkendu budu pryč.

ZAHAJOVACÍ HANA/ČKA

QUAESTIONES PERPETUAE ANEB LEKTORSKÝ SBOR

Lektorský sbor se na naší přehlídce už několikátou dekádu téměř nemění, ale protože jsme velmi konzervativní časopis, stejně vždycky musíme jeho členy znovu představit a připomenout si, odkud jsou. Tady je máte:

Vladimír Fekar

O Vladimírovi už víme, že nepochází z Bezměrova ani z Gottwaldova. Za ten Gottwaldov se opravdu moc omlouváme, už to nebudeme říkat!

Jaroslav Kodeš

Strc Milan ani neví, odkud ten Kodeš je. Víme, že působí na divadelní přehlídce v nedalekých Němčicích nad Hanou, ale tam nám o něm nic neřekli (možná proto, že v Kojetíně hodně pijeme). Na internetu jsme si ovšem snadno dohledali, že je úzce spojen s Rádobydivadlem Klapý.

Petra Richter Kohutová

Petra pochází z Ostravy, ale navzdory tomu do Kojetína přijíždí vždy z Karlových Varů, které jsou od Kojetína o mnoho dál. Může se vám to zdát nepraktické, ale Petra je tvrdohlavá a v tomto ohledu si nedá říct.

Databáze českého amatérského divadla

www.amaterskedivadlo.cz

DÍVKA ČÍSLA 1

Čtu Divadelního
Kojecáka, abych věděla,
kolik je mi roků a jestli jsem
letos zase ředitelkou
přehlídky.

STRÉC MILAN MĚL JAKO KAŽDÉ ROK NAROZENINY

...A TADY MÁ OD NÁS DOJIČKU...

KDO SE MINULE KAMARÁDIL S PETROU A VLADIMÍRY aneb Nominace a doporučení do Volyně 2024

CENA A NOMINACE NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2024
Studio Divadla Haná Vyškov s inscenací Zařídil to Povondra (Válka s mloky)

ČESTNÉ UZNÁNÍ A DOPORUČENÍ NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2024
Divadelní soubor Smotaná hadice Křenovice s inscenací Tři holky jako květ

ČESTNÉ UZNÁNÍ A DOPORUČENÍ NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2024
Morkovští ochotníci s inscenací Marie, dcera Kajetánova

@DIVADELNI.KOJECAK

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák <http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

Redakční rada: Hana Hášová Korábová a spol. Foto: Jana Večeřová, redakce
Úvodní obrázky: Jan Žmolík Grafika/sazba: Svača
tisk: MěKS Kojetín, 2025, zdarma

**měks
kojetín**
152 01 KOJETÍN, JIŽNÍ ČESKÁ REPUBLIKA 13231
www.mekskojetin.cz

